

complex, er til Brug, ikke alene for Hærens, men ogsaa for Flaadens Mandskab. Ministeriet vægrede sig da ved at gaa ind paa at afgive nogen Del af Søetatens Hospital, og Ministeriets Optræden ved denne Leilighed har været Gjenstand for en hel Del Omtale. Jeg har saaledes i offentlige Blade læst Beretninger om Forhandlingerne i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og der set, at en Borgerrepræsentant under Forsamlingens lydelige Afslutning har udtalt en Beflagelse over Ministerens Modstand mod det Forlangende, som var bleven reist fra Kommunens Side. Jeg skal ikke misunde den ærede Borgerrepræsentant det Godskjæbsbifald, han fik, lige saa lidt som jeg beklager mig over de Ytringer, som vedkommende Borgmester brugte i Borgerrepræsentationen, hvad enten det nu lod, som der staaer berettet i Dagstelegrafen, at Ministeriet havde vist en „ubegrændset“ Mangel paa Smødeforkommen, eller, som det hedder i Nr. 29 af Ugeskrift for Læger, at Ministeriet havde vist en „ubegrundet“ Mangel paa Smødeforkommen. Det vil imidlertid være klart for det høje Thing af, hvad jeg allerede har udtalt, at den Seigthed, som Ministeren viste mod Kommunens Forlangende, saa langt fra har været uberettiget og ugrundet, at tværtimod den modsatte Fremgangsmaade meget let kunde have havt høist betænkelige Følger saavel for Hæren som for Flaaden. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at belyse dette Forhold. I Garnisonspsykehuset er der Plads for omtrent 400 Syge og i Søetatens Hospital for noget over 150 Syge, idet der for Diebliffet ikke findes opstillet Inventarium for flere end: dette Antal Patienter. Styrken af Kjøbenhavns Garnison varierer, som ærede Medlemmer beklædt, betydelig til de forskjellige Aarstider, men den største Styrke var i afvigte Sommer 700 Underofficerer og 5,700 Mand, og den mindste Styrke, altsaa den, som er tilstede omtrent paa denne Aarstid, er af Underofficerer og Menige 2,400 Kombattanter og 550 Non-Kombattanter. Styrken af det Mandskab, som hører til Flaaden, og som staaer i en mere eller mindre nøie Forbindelse med denne, varierer mellem 1,250 og 1,950 Mand, en Forskjel, som hidrører fra

den Udskrivningsstyrke af 700 Mand, som paa visse Tider af Aaret er tilstede. Alle disse Personer have Ret til Indlæggelse paa de militære Hospitaller, og for Størsteparten af dem er dette tillige en Forpligtelse; men foruden de militære Personer, der saaledes skulle indlægges paa de militære Hospitaller, har endnu en betydelig Del Individuer Afgang til at blive indlagt der, og jeg skal i saa Henseende henvisse til Bestemmelserne i Lønningelovene for Hæren og for Flaaden. Lønningelovens § 2, der ere ens for begge Værn, udtaler, at Underofficerer og Menige erholde fri Sygepleie, og i Lønningeloven for Søværnet, § 11, hedder det: „Samtlige Underofficerer, Assistentter og Skrivere erholde for deres Personer frit Lægetilsyn og fri Medicin og ere berettigede til, om de ønske det, at indlægges i det militære Sygehus. — De Menige indlægges i Sygdomstilfælde i det militære Sygehus. Kun i særegne Tilfælde og efter visse af Ministeriet nærmere bestemte Regler kan fritagelse herfor tilstedes“. I sidste Afsnit af samme Paragraf hedder det endvidere: „Koner og Børn af de Menige, Underofficerer, Assistentter og Skrivere, hvem der er tildelt Kvarter, erholde frit Lægetilsyn og fri Medicin. Det bestemmes af Ministeriet, hvorvidt Koner og Børn kunne optages i Sygehuset imod at erlægge en moderat Betaling for deres Forpleining sammesteds“. Naar ærede Medlemmer nu ville sammenlægge de forskjellige Tilfælde, som jeg har tilladt mig at meddele, saa vil det ses, at det er et meget betydeligt Antal Individuer, som har Ret eller fortrinsvis Afgang til at blive indlagt paa de militære Hospitaller, og da der ingen Tvivl er om, at vedkommende Krigs- og Marineminister, naar en Epidemii udbryder, i den videste Udstrækning vil benytte sin Ret til at give Koner og Børn Afgang til at blive forpleiede paa det militære Sygehus, er det klart, tror jeg, at Garnisonshospitalet da vil være aldeles utilstrækkeligt. Endnu skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke den Gang var Noget, der kunde være sikker paa, at ikke en extraordinær Troppesamling kunde blive nødvendig i Kjøbenhavn eller dens nærmeste Omegn. Jeg veed meget vel, at Kjøbenhavns Kommune i flige Tilfælde er